

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/71/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3825010211
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3825010211.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Tomáša Brinčíka a Mgr. Jána Odnogu v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. E. XXX, t.č. v F. A. F. G., trestne stíhaného pre čin obžalobou právne posúdený ako pokračovací zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 11. septembra 2025 prejednal odvolania prokurátora a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 18. júna 2025, sp. zn. 25T/21/2025 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania prokurátora a obžalovaného A. B. z a m i e t a j ú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 18. júna 2025, sp. zn. 25T/21/2025, bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho prečinu neoprávneného prechovávanía omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že od presne nezistenej doby najneskôr do 09.10.2024 v meste H. a na presne nezistených miestach od presne nestotožnených osôb si zadovážoval marihuanu (cannabis), ktorú si zadovážil v presne nezistenej dobe v meste H. a následne neoprávnené prechovával v plastovom vrecku s tlakovým uzáverom umiestnenom v pravom vrecku nohavíc do 23:35 hod. dňa 09.10.2024 v C. I. C. I. J. K. L. XXXX/X H. H. M. N., pričom marihuanu s hmotnosťou 1933 mg obsahujúcu 170 mg THC po predchádzajúcom zákonnom poučení dobrovoľne vydal príslušníkovi PZ a ktorú si zadovážil aj v presne nezistenom čase a následne neoprávnené prechovával v sklenenom zaváraninovom pohári do 01:30 hod. dňa 11.10.2024 v D. E. L. 287 v nočnom stolíku pri posteli v detskej izbe vľavo na prvom poschodí rodinného domu, pričom marihuana s celkovou hmotnosťou 3721 mg s hmotnosťou upotrebitelného materiálu bez stoniek a semien 3328 mg obsahujúca 373 mg THC bola zaistená pri domovej prehliadke, pričom v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je tetrahydrokanabinol (THC) zaradený do II. skupiny psychotropných látok a rastlina rodu cannabis (konopa) je zaradená do I. skupiny omamných látok.“

Za to bol okresným súdom odsúdený podľa § 171 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. a § 37 písm. m/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov so zaradením na výkon tohto trestu podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon so stredným stupňom stráženía.

Naproti tomu okresný súd citovaným rozsudkom obžalovaného A. B. podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou pod č.k. Pv 250/3301-62 zo dňa 27.02.2025, a to v časti obžaloby na skutkovom základe, že „a zadováženú marihuanu následne najmenej v nepatrnom množstve poskytol odplatne ďalším užívateľom, a to M. C., ktorej predal marihuanu dňa 15.09.2024 v presne nezistenom čase na autobusovej stanici v C. I.

C. a v presne nezistený deň začiatkom mesiaca október 2024 na vlakovej stanici v C. I. C. celkom dvakrát po 1 grame za sumu 10,- eur za gram a O. A., ktorej predal marihuanu presne nezistený deň v prvom týždni mesiaca september 2024 na presne nezistenom mieste v C. I. C. a tiež približne dva dni na to na presne nezistenom mieste na sídlisku M. v C. I. C. celkom dvakrát po 0,5 gramu za sumu 10,- eur za pol gramu, hoci bol rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/37/2020-396 zo dňa 10.07.2020, právoplatným dňa 09.02.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3To/87/2020-574 zo dňa 09.02.2022, uznaný vinným zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona“, ktorý bol právne posúdený ako pokračovací zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., pretože nebolo dokázané, že sa v tejto časti stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože prokurátor podal proti nemu odvolanie ihneď po vyhlásení napadnutého rozsudku, a to proti výroku o vine a treste v neprospech menovaného obžalovaného. Obžalovaný A. B. tiež v zákonnej lehote podal proti rozsudku okresného súdu odvolanie, a to proti výroku o uloženom treste.

Prokurátor dodatočne písomne odôvodnil podané odvolanie, pričom v úvode poukázal na výrokovú časť a odôvodnenie napadnutého rozsudku a ďalej uviedol nasledovné:

„S rozsudkom súdu prvého stupňa sa nestotožňujem a naopak mám za to, že súd sa pri rozhodovaní nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, nesprávne vyhodnotil skutkový stav veci v nadväznosti na čo vec nesprávne právne posúdil, pričom postupoval v rozpore s ustanoveniami § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. poriadku a § 168 ods. 1 Tr. poriadku. Pri hodnotení vykonaných dôkazov nepostupoval dôsledne v zmysle zásady uvedenej v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a v konaní vykonané dôkazy podľa môjho názoru vyhodnotil nesprávne. Dôkazný postup je totiž potrebné vyčerpávajúcym spôsobom popísať a logicky i vecne presvedčivým spôsobom zdôvodniť. Táto požiadavka vyplýva práve z ustanovenia § 168 ods. 1 Trestného poriadku.

Zastávam názor, že skutok tak, ako je vymedzený v obžalobe sa stal, tento napĺňa všetky obligatórne znaky stíhaného pokračovacieho zločinu neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zákona a tohto sa dopustil obžalovaný A. B., ktorého vina bola dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní jednoznačne preukázaná. Obžalovaný je usvedčovaný najmä sčasti svojou výpoveďou, výpoveďou svedkyne A., výpoveďou svedkyne C., zápisnicou o vydaní veci zo dňa 09.10.2024, zápisnicou o vykonaní domovej prehliadky s fotodokumentáciou zo dňa 10.10.2024, znaleckými posudkami KEU PZ Bratislava č. PPZ-KEU-BA-EXP. 2024/10815 a č. PPZ-KEU-BA-EXP.2024/11220 k zaisteným stopám č. 1 a č. 3 (marihuane), znaleckým posudkom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria č. 219/2024 vrátane doplnenia č. 1, pozitívneho konečného výsledkového listu obvineného a svedkýň, rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/37/2020-396 zo dňa 10.07.2020, právoplatným dňa 09.02.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3To/87/2020-574 zo dňa 09.02.2022, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zákona a ďalšími listinnými podkladmi.

Súd v napadnutom rozsudku okrem iného konštatoval, že v danom prípade nebola orgánmi činnými v trestnom konaní zaistená žiadna omamná a psychotropná látka, ktorá mala byť predmetom obchodovania a zároveň podľa súdu existuje pochybnosť, že obžalovaný naozaj predával svedkyňiam C. a A. marihuanu s obsahom zakázanej látky THC a nešlo o látku HHC, či látku CBD.

Zastávam názor, že na preukázanie neoprávneného obchodovania s omamnou látkou alebo psychotropnou látkou v nepatrnom množstve tak, ako to je v danom prípade, postačuje zabezpečenie samotnej návykovej látky v držbe obžalovaného, preukázanie úmyslu s touto návykovou látkou obchodovať a samotné obchodovanie preukázané dostupnými dôkaznými prostriedkami. V danom prípade boli tieto okolnosti spoľahlivo preukázané vykonaným dokazovaním, keď v konaní bolo preukázané, že obžalovaný nielen v malom množstve prechovával návykovú látku – marihuanu pre

osobnú spotrebu ale túto opakovane zadovažoval odplatne aj iným osobám najmenej v nepatrnom množstve, čo tiež predpokladá jej zadováženie a prechovávanie. Obžalovaný, svedkyňa A. a svedkyňa C. vo svojich výpovediach podrobne popísali okolnosti zadováženia návykovej látky – marihuany, keď sa vyjadrili k času a miestu zadováženia marihuany, k samotnému množstvu (dávkam) zabezpečenej drogy a jej účinkom, pričom za základ svojho rozhodnutia mal podľa môjho názoru považovať prečítané časti výpovede práve z prípravného konania.

V nadväznosti na uvedené súd nesprávne pristúpil ku konštatovaniu záveru, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný v časti obchodovania s návykovou látkou, keď všetky rozhodné skutočnosti týkajúce sa opakovaného poskytovania návykovej látky svedkyňi C. a svedkyňi A. boli vykonanými dôkazmi na hlavnom pojednávaní riadne preukázané. Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že obžalovaný nielen neoprávnenne zabezpečil a prechovával návykovú látku pre osobnú spotrebu, ale zároveň s návykovou látkou – marihuanou obchodoval, pričom z hľadiska obchodovaného množstva a jeho právneho posúdenia ide najmenej o nepatrné množstvo. Úmysel obžalovaného tak nesmeroval len k prechovávaniu návykovej látky pre osobnú spotrebu ale aj k jej opakovanému zadováženiu iným osobám – obchodovaniu.

Súd sa v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia navyše nezaoberal všetkými skutočnosťami dôležitými pre rozhodnutie vo veci. Najmä sa nezaoberal skutočnosťou, že obžalovaný predniesol svoju obranu spočívajúcu v tvrdeniach o poskytnutí látky HHC alebo CBD svedkyňiam až v procesnom štádiu konania pred súdom, pričom k pripusteniu tohto záveru zo strany svedkyne C. a svedkyne A. došlo tiež až v procesnom štádiu konania pred súdom. Súd vôbec nevysvetlil z akých dôvodov považoval výpovede obžalovaného a svedkýň uskutočnených na hlavnom pojednávaní za základ svojho rozhodnutia v časti obchodovania s návykovými látkami, navyše za stavu, keď tieto výpovede boli odlišné od výpovedi z prípravného konania a pri procesnom postupe odstraňovania rozporov s výpoveďami z prípravného konania neposkytol obžalovaný ani menované svedkyne jasné a logické argumenty, ktoré ich viedli k zmene výpovedi, pričom podané vysvetlenia zo strany obžalovaného a označených svedkýň sú zároveň nelogické, nepresné a v rozpore s ďalšími vykonanými dôkazmi.

Pokiaľ súd prisvedčil argumentácii obžalovaného, že obžalovaný mohol svedkyňi C. a svedkyňi A. dať marihuanu, avšak typu HHC alebo CBD, čo nakupoval v automate v H., ktorú okolnosť mali potvrdiť aj svedkyne, vôbec sa nevysporiadal so skutočnosťou, že tieto skutočnosti označené osoby prvýkrát uviedli až v procesnom štádiu konania pred súdom a zároveň obe menované svedkyne nedokázali zhodným spôsobom popísať balenie a obsah marihuany zakúpenej z predajného automatu, ktorá mala byť legálna a poskytnutá práve zo strany obžalovaného. Je rovnako nelogické aby si svedkyne zadovažovali marihuanu typu HHC alebo CBD práve od obžalovaného, keď táto bola podľa výpovedi menovaných svedkýň voľne dostupná, legálna a v predaji o ktorých skutočnostiach mali podľa svojich výpovedi vedomosť. Tiež je nelogické aby svedkovia, ktorý sú užívateľmi návykových látok, si obstarávali opakovane marihuanu od obžalovaného, ak by táto nebola v požadovaných množstvách a kvalite schopnej vyvolať nepriaznivé účinky na psychiku konzumenta.

Súd sa najmä vyššie uvedenými skutočnosťami podstatnými pre rozhodnutie absolútne nezaoberal a nekriticky prevzal skutočnosti uvádzané obžalovaným a svedkyňami na hlavnom pojednávaní bez akéhokoľvek posúdenia ich dôveryhodnosti vzhľadom na podstatnú zmenu v ich výpovediach, ktorá však nebola podľa môjho názoru logicky vysvetlená a navyše je v rozpore s ďalšími dôkazmi preukazujúcimi vinu obžalovaného v celom rozsahu v zmysle podanej obžaloby.

Aj vyššie namietané skutočnosti mali byť predmetom hodnotenia dokazovania rovnako ako poznámky o finančných dlžníkoch obžalovaného v jeho zápisníku o ktorom súd konštatoval, že by mohli svedčiť pre okolnosť predaja návykových látok obžalovaným.

Okrem vyššie uvedeného a v kontexte s tvrdením súdu, že u svedkýň sa nepodarilo zaistiť látku, ktorú mali od obžalovaného kúpiť, dodávam, že aplikovaný výklad dotknutých ustanovení súdom by znemožnil alebo značným spôsobom sťažil odhaľovanie a dokazovanie drogovej kriminality spočívajúcej v neoprávnenom obchodovaní s omamnou a psychotropnou látkou, keď táto by musela byť podľa súdu vždy na preukázanie objektívnej stránky v konaní zaistená, zrejme v časovom okamihu po jej zadovážení alebo predaji inej osobe. Uvedenej okolnosti však bráni samotné spotrebovanie návykovej látky konzumentom, ktorý si ju zabezpečuje nie na jej ďalšie prechovávanie, kedy by mu mohla byť

objektívne zaistená orgánmi činnými v trestnom konaní, ale zabezpečuje si ju za účelom požitia, ku ktorému dochádza spravidla ihneď po obstaraní drogy alebo v krátkom časovom horizonte.

Súd prvého stupňa sa s dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní nedostatočne vysporiadal, nesprávne ich vyhodnotil, nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, v dôsledku čoho nesprávne rozhodol a tiež vec nesprávne právne posúdil. Z vyššie uvedených dôvodov považujem napadnutý rozsudok za nezákonný. Odôvodnenie napadnutého rozsudku považujem za nepresvedčivé, nepreskúmateľné a rozporné s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. poriadku.

V nadväznosti na uvedené je preto aj uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov neprimerane mierny, nakoľko vychádza z nesprávne ustálenej právnej kvalifikácie skutku súdom.

Preto navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne v zmysle § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d), e) Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Prievidza č.k. 25T/21/2025-399 zo dňa 18.06.2025 v celom rozsahu, a aby v zmysle § 322 ods. 1 Tr. poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.“

Obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu písomne odôvodnil podané odvolanie nasledovne:

„I.

Odvolanie som podal z dôvodov podľa ust. § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku, t. j. – ak je uložený trest neprimeraný.

II.

Trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov považujem za neprimeraný a nespravodlivý s prihliadnutím na nasledovné skutočnosti:

- k spáchaniu skutku som sa dobrovoľne priznal tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní
- spáchanie skutku som úprimne oľutoval
- vo výkone väzby som sa správal príkladne.

Mám za to, že výška uloženého trestu odňatia slobody nezohľadňuje dôsledne všetky zásady ukladania trestov podľa ustanovení Trestného zákona, keď sa súd prvého stupňa pri ukladaní trestu neprihliadal v dostatočnej miere na spôsob spáchania činu, jeho následok, pohnútku, osobu páchatela a jeho pomery a najmä na skutočnosť, že som sa k spáchaniu trestného činu prechovávaní omamnej látky a psychotropnej látky podľa ust. § 171 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona hneď na začiatku trestného stíhania priznal, s orgánmi činnými v trestnom konaní riadne spolupracoval, sám seba usvedčoval a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

III.

Súd prvého stupňa mi pri ukladaní trestu priznal iba priťažujúcu okolnosť podľa ust. § 37 písm. m) Trestného zákona.

Pri rozhodovaní o uložení trestu súd však nezohľadnil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, aj keď podľa môjho názoru mi mala byť priznaná poľahčujúca okolnosť podľa ust. § 36 písm. l) Trestného zákona ako aj podľa ust. § 36 písm. n) Trestného zákona.

Záver súdu, že v priebehu súdneho konania som sa síce doznal k prechovávaniu marihuany, ktorá sa u mňa našla, avšak svoje konanie som úprimne neolutoval, označujem za nesprávny. Podanou obžalobou sa Okresná prokuratúra Bánovce nad Bebravou snažila presvedčiť súd o svojom nesprávnom úsudku, že som sa dopustil zločinu neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa ust. § 173 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona. Je pochopiteľné, že takémuto nepreukázanému obvineniu som sa v priebehu trestného konania bránil.

V záverečnej reči som svoje konanie – prechovávanie omamnej látky a psychotropnej látky úprimne oľutoval. Zastávam teda názor, že poľahčujúca okolnosť podľa ust. § 36 písm. l) Trestného zákona mi mala byť uznaná.

Zároveň uvádzam, že orgánom činným v trestnom konaní som od začiatku konania súčinný a napomáhal som tak pri objasňovaní mojej trestnej činnosti. Z uvedeného dôvodu mi mala byť priznaná aj poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona.

Je zrejmé, že v mojom prípade prevládajú poľahčujúce okolnosti nad tými priťažujúcimi a túto skutočnosť je potrebné zohľadniť pri rozhodovaní pri uložení trestu za skutok, ktorého som sa dopustil.

Som presvedčený, že spôsob vykonania skutku, jeho následky, okolnosti, za ktorých bol spáchaný, ako aj pohnútky a závažnosť môjho skutku nezodpovedajú trestu, ktorý mi bol uložený.

S poukazom na uvedené mám za to, že účel trestu by bol v mojom prípade naplnený aj trestnom odňatím slobody v kratšom trvaní.

S poukazom na uvedené navrhujem, Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku v časti výroku o uložení trestu odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov zrušil a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci sám rozhodol tak, že mi uloží trest odňatia slobody v primeranej a spravodlivej dĺžke.“

Obžalovaný sa tiež prostredníctvom obhajcu dodatočne písomne vyjadril k dôvodom odvolania prokurátora, pričom uviedol nasledovné:

„S argumentáciou prokurátora Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou nesúhlasím a jeho odvolanie považujem za nedôvodné.

Prokurátor vo svojom odvolaní namieta najmä rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým ma súd oslobodil spod obžaloby prokurátora OP Bánovce nad Bebravou č.k. Pv 250/21/3301-62 zo dňa 27.02.2025, v súvislosti so spáchaním pokračovacieho zločinu neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou, psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona.

Argumentácia prokurátora OP Bánovce nad Bebravou uvedená v predmetnom odvolaní však neobstojí, nakoľko v rámci vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že by som sa dopustil skutku – zločinu, ktorý mi bol kladený za vinu v zmysle podanej obžaloby OP.

Ak má byť páchatel' uznaný za vinného zo spáchania nejakého skutku, je potrebné, aby bolo nad všetky pochybnosti jednoznačne preukázané, že páchatel' tento skutok spáchal.

Vzhľadom k tomu, že v predmetnom prípade nebolo jednoznačne preukázané čo, v akom množstve a v akej „kvalite“ som mal odovzdať svedkyniam C. a A., nie je naplnená ani len táto základná požiadavka pre vynesenie odsudzujúceho rozsudku v zmysle podanej obžaloby OP.

Námietky prokurátora ohľadne obrany mňa ako obžalovaného ako aj výpovedí svedkýň, že tieto boli prednesené až v konaní pred súdom, uvádzam nasledovné.

Ako obvinený v prípravnom konaní aj ako obžalovaný v konaní pred súdom mám práva, ktoré mi vyplývajú z ust. Trestného poriadku v platnom znení.

Svedkyne ako aj ja sme zhodne pred súdom vypovedali, že látka, ktorú som týmto svedkyniam odovzdal, bolo HHC alebo CBD, ktoré bolo v minulosti dostupné legálne a dokonca existovali aj automaty, kde som si tieto látky zakupoval.

Prokurátor OP Bánovce nad Bebravou spochybňuje postup súdu, keď pri rozhodovaní o mojej vine za spáchanie skutku popísaného v obžalobe, vychádzal z výpovedí svedkýň na nariadenom hlavnom

pojednávani, pričom tieto mali byť podľa vyjadrenia prokurátora OP odlišné od výpovedí z prípravného konania.

V tomto ohľade poukazujem na zásadu ústnosti konania v trestnom konaní, ktorá zabezpečuje možnosť priamej konfrontácie na samotnom pojednávaní, kedy má sudca možnosť bezprostredne sa oboznámiť s výpoveďou svedkov a odpoveďou svedkov na doplňujúce otázky, ktoré prokurátor OP Bánovce nad Bebravou aj v širokom rozsahu na nariadenom pojednávaní realizoval.

Súd postupoval správne, keď na základe mojej výpovede, výpovede svedkýň ako aj ďalších vykonaných dôkazov, ma oslobodil spod podanej obžaloby OP Bánovce nad Bebravou, nakoľko nebolo preukázané, že som predmetný skutok spáchal, tak aby bol kvalifikovaný ako pokračovací zločin.

Nebolo preukázané, že som predmetný skutok, ako bol kvalifikovaný v podanej obžalobe, spáchal.

Podľa ust. § 2 ods. 4 Trestného poriadku, citujem:

„Každý, proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu.“

Je úlohou orgánov činných v trestnom konaní, aby predložili a zabezpečili všetky dôkazy na preukázanie viny obžalovaného a jej riadnu kvalifikáciu pri samotnom podaní obžaloby.

Z dôkazov, ktoré predložil a navrhoval vykonať prokurátor OP Bánovce nad Bebravou, nebolo preukázané, že by som sa dopustil zločinu neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona tak, ako mi je kladené za vinu v podanej obžalobe.

K spáchaniu prečinu neoprávneného prechovávaní omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona pre vlastnú potrebu som sa priznal a v priebehu prípravného konania ako aj v priebehu súdneho konania som bol súčinný za účelom objasnenia predmetného skutku.

V prípravnom konaní ani v priebehu súdneho konania však nebola preukázaná skutočnosť prípadne môj úmysel prechovávať označené návykové látky v záujme obchodovania, tak ako sa tvrdí v podanej obžalobe.

Stotožňujem sa so záverom súdu, čo sa týka výroku:

- o vine zo spáchania skutku prechovávaní omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona
- o oslobodení spod obžaloby prokurátora OP Bánovce nad Bebravou č.k. Pv 250/24/3301-62 zo dňa 27.02.2025.

Zastávam názor, že predmetné rozhodnutia vydal súd na základe a v súlade s vykonaným dokazovaním.

Mám však za to, že výška uloženého trestu odňatia slobody však nezohľadňuje dôsledne všetky zásady ukladania trestov podľa Trestného zákona, keď súd prvého stupňa pri ukladaní trestu neprihliadal v dostatočnej miere na spôsob spáchania činu, jeho následok, pohnútku, osobu páchatela a moje pomery a najmä na to, že som sa k spáchaniu trestného činu priznal a spolupracoval som.

V ostatnom odkazujem na moje odvolanie a jeho odôvodnenie zo dňa 24.07.2025, ktoré som doručil Okresnému súdu Prievidza, pracovisko Partizánske dňa 25.07.2025.

S poukazom na uvedené preto navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, pracovisko Partizánske č.k. 25T/21/2025-399 zo dňa 18.06.2025 ako nedôvodné podľa ust. § 319 Trestného poriadku zamietol.

Zároveň navrhujem, v súlade s mojím odôvodnením odvolania zo dňa 24.07.2025, aby Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku v časti výroku o uložení trestu odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov zrušil a podľa § 322

ods. 3 Trestného poriadku vo veci sám rozhodol tak, že mi uloží trest odňatia slobody v primeranej a spravodlivej dĺžke.“

Na verejnom zasadnutí, konanom o odvolaniach prokurátora a obžalovaného, nadriadený prokurátor krajskej prokuratúry žiadal rozhodnúť tak, ako je uvedené v petite písomného odôvodnenia podaného odvolania. Obhajoba navrhla odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť a zároveň navrhla vyhovieť svojmu odvolaniu.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní prokurátora a obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaných odvolaní podľa § 317

ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť odvolaniami napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zameril aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolania prokurátora a obžalovaného nie sú dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaniami napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolaní a ich dôvodov vyplýva, že v podaných odvolaniach nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaniach nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z odvolania prokurátora a jeho dôvodov vyplýva, že prokurátor vo vzťahu k oslobodzujúcemu výroku napadnutého rozsudku namietal, že sa okresný súd nevyporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, v dôsledku čoho vykonané dôkazy vyhodnotil nesprávne. V nadväznosti na vznesené námietky voči oslobodzujúcemu výroku napadnutého rozsudku, prokurátor namietal aj nesprávnosť výrokov o uloženom treste v odsudzujúcej časti výroku napadnutého rozsudku a považoval uložený nepodmienečný trest odňatia slobody za neprimerane mierny, nakoľko podľa názoru prokurátora vychádza z nesprávne ustálenej právnej kvalifikácie skutku okresným súdom. Z odvolania obžalovaného a jeho dôvodov vyplýva, že obžalovaný namietal neprimeranú prísnosť uloženého trestu.

Na základe preskúmania správnosti odvolaním prokurátora napadnutého výroku rozsudku okresného súdu o čiastočnom oslobodení obžalovaného spod obžaloby na skutkovom základe tak, ako bolo uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku okresného súdu, senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že tento napadnutý oslobodzujúci výrok rozsudku okresného súdu je správny a zákonný.

Aj keď z petitu odvolania prokurátora vyplýva, že tento navrhol zrušiť napadnutý rozsudok z dôvodov existencie väd podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d) a e) Tr. por., z obsahu podaného odvolania vyplýva, že vecne namietané vady výroku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby napadnutého rozsudku v dôvodoch odvolania prokurátora zodpovedajú dôvodom na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

V súvislosti s odvolaním prokurátora namietanou správnosťou postupu okresného súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda súd prvého stupňa postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí

logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením

§ 2 ods. 12 Tr. por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku okresného súdu vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože okresný súd by nehodnotil správne dôkazy vykonané vo veci samej, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., môže odvolací súd upozorniť okresný súd len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel ku skutkovému záveru, podľa ktorého vykonané dôkazy bez akýchkoľvek pochybností nepreukázali v zmysle § 285 písm. a) Tr. por., že sa stal skutok v časti odplatného poskytnutia omamnej a psychotropnej látky najmenej v nepatrnom množstve ďalším dvom užívateľom tak, ako mu to kládla obžaloba v tejto časti za vinu.

Na základe preskúmania veci odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu, na podklade ktorých okresný súd prijal napadnutý výrok o čiastočnom oslobodení obžalovaného spod obžaloby, majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a nevykazujú vady, ktoré by mali základ v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., ako aj v nesprávnej aplikácii jednej zo základných zásad trestného konania, a to zásady "v pochybnostiach v prospech obvineného". Z vyššie citovaného obsahu odôvodnenia odvolania prokurátora odvolací súd konštatuje, že prokurátor v dôvodoch odvolania ani nenamieta, že by skutkové závery okresného súdu nemali oporu v tom, čo vyplynulo z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, resp. že by bol postup okresného súdu rozporný s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. v zmysle vyššie uvedeného teoretického rámca, ale sa len domáha vyvedenia iných záverov, iného hodnotenia dôkazov s tým, aby odvolací súd nariadil okresnému súdu, čo má vyvodiť z vykonaných dôkazov. Takejto požiadavke však odvolací súd v zmysle vyššie uvedených úvah o oprávnení odvolacieho súdu preskúmavať správnosť postupu okresného súdu pri hodnotení dôkazov nemôže v žiadnom prípade vyhovieť, keďže odvolací súd, ako bolo uvedené už vyššie, nemá právomoc udeľovať okresnému súdu záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov (nemá právo prikazovať súdu prvého stupňa, o ktoré konkrétne dôkazy má oprieť skutkový stav veci a aké konkrétne skutkové závery má z vykonaných dôkazov vyvodiť).

S poukazom na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku a na základe preskúmania obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku sa riadne vypořiadal so všetkými okolnosťami, významnými pre rozhodnutie a dal riadne odpovede, prečo nedospel k záverom, vyvedenia ktorých sa domáhal prokurátor v dôvodoch svojho odvolania. Odvolací súd musí tiež konštatovať, že argumentácia okresného súdu, o ktorú oprel svoj záver o nepreukázaní spáchania skutku na skutkovom základe tak, ako bolo uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, obžalovaným, má úplnú oporu v celom obsahu vykonaného dokazovania. Okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne, logicky a opierajúc sa o argumenty, ktoré majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, vysvetlil, prečo ho výsledky vykonaného dokazovania nepresvedčili bez akýchkoľvek rozumných pochybností o preukázaní, že obžalovaný sa dopustil konania právne posúdeného ako pokračovací zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. Odvolací súd sa stotožnil so záverom okresného súdu, že na hlavnom pojednávaní nebol vykonaný taký dôkaz, ktorý by bez dôvodných pochybností preukazoval, že by obžalovaný aj predal marihuanu s obsahom zakázanej látky THC najmenej v nepatrnom množstve ďalším dvom užívateľom, pričom okresný súd v tejto súvislosti správne poukázal aj na skutočnosť, že takáto zakázaná látka sa u údajných kupujúcich nezaistila a ani nebola zistená v ich moči. Preto odvolací súd z uvedených dôvodov nezistil skutočností, ktoré by mohli viesť k odôvodnenému záveru o porušení ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. a nesprávnej aplikácii zásady "v pochybnostiach v prospech obvineného" okresným súdom pri hodnotení dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní.

Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, okresný súd na základe svojho postupu pri hodnotení dôkazov v súlade s ustálenou súdnou praxou vo vzťahu k požiadavke preukázania viny dospel

k záveru, že na hlavnom pojednávaní vykonané dôkazy nie sú podľa jeho názoru dostatočné na to, aby mohol na týchto dôkazoch založiť svoje neochvejné a nespochybniteľné rozumné presvedčenie o vine obžalovaného zo spáchania skutku spočívajúceho v odplatnom poskytnutí omamnej a psychotropnej látky najmenej v nepatrnom množstve ďalším dvom užívateľom, hoci už bol za takýto skutok odsúdený. Preto odvolací súd z uvedených dôvodov nezistil existenciu odvolaním prokurátora namietaných väd napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd na základe správne ustáleného skutkového stavu veci správne potom dospel k právnomu záveru, podľa ktorého konaním obžalovaného boli naplnené všetky pojmové znaky skutkovej podstaty „len“ pokračovacieho prečinu neoprávneného prechovávanía omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. v znení zákona č. 40/2024 Z. z. Preto odvolací súd nezistil v danom prípade ani existenciu vady napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por.

Odvolací súd následne preskúmal na základe odvolania prokurátora, ako aj obžalovaného zákonnosť a odôvodnenosť výrokov o uloženom treste na podklade odsudzujúcej výrokovej časti rozsudku.

Na základe preskúmania veci v rozsahu a dôvodov odvolania prokurátora a odvolania obžalovaného odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, ktoré zistenia boli podkladom pre uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému, majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, pričom odvolací súd konštatuje, že ich správnosť prokurátor a ani obžalovaný v dôvodoch podaného odvolania ani nenamietali.

Pre ukládanie trestu platia zásady, ktoré ustanovuje Trestný zákon v ustanovení § 34. Na jednej strane má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti tak, že páchatelovi zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, na druhej strane má uložený trest vytvoriť podmienky na výchovu páchatel'a k tomu, aby viedol riadny život, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne aj na práva a právom chránené záujmy osôb poškodených trestným činom, ako aj osôb, ktoré boli dotknuté škodlivým následkom trestného činu.

Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd v prejednávacom prípade pri ukladaní druhu a výmery trestu dôsledne prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu s prihliadnutím na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák.

Pokiaľ ide o dôvody odvolania prokurátora proti výroku o uloženom treste, tento namietal jeho neprimeranú miernosť argumentujúc nesprávnym právnym posúdením skutku okresným súdom. S poukazom na vyššie uvedené závery odvolacieho súdu o nedôvodnosti odvolacích námietok prokurátora voči oslobodzujúcemu výroku napadnutého rozsudku a o správnom právnom posúdení konania páchatel'a okresným súdom v odsudzujúcom výroku napadnutého rozsudku, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je aj v tejto časti nedôvodné. Trest odňatia slobody uložený vo výmere štrnásť mesiacov nepodmienečne pri zákonnej trestnej sadzbe v rozpätí šesť mesiacov až tri roky podľa názoru odvolacieho súdu nemožno v danom prípade považovať za neprimerane mierny. Okresný súd pri ukladaní trestu dôsledne vyhodnotil všetky okolnosti svedčiace nie len v neprospech (na ktoré len poukazoval prokurátor v podanom odvolaní), ale aj v prospech obžalovaného. Tu je potrebné zdôrazniť, že obžalovanému vzhľadom k jeho recidíve trestnej činnosti bol uložený trest v najprísnejšej forme, a to trest odňatia slobody bez podmiennečného odkladu jeho výkonu.

Obžalovaný v dôvodoch jeho odvolania namietal neprimeranú prísnosť uloženého trestu odňatia a neprihliadnutie na poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l) a písm. n) Tr. zák. Na základe preskúmania

veci odvolací súd zistil, že okresný súd v danom prípade správne prihliadol na jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. a správne nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, ktorý záver okresného súdu má oporu v spisovom materiáli.

K nepriznaniu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák., že páchateľ sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, odvolací súd považuje za potrebné dodať, že prejavená ľútosť páchateľa musí byť úprimná, nestačí len formálny prejav. Priznanie a úprimné oľutovanie spáchania trestného činu obžalovaným musí svedčiť o jeho snahe po náprave a nesmie byť urobené len formálne, pod ťarchou usvedčujúcich dôkazov. Vyžaduje sa kvalitatívne vyšší prejav vnútorného postoja páchateľa k svojmu trestnému činu, a to na základe jeho správania po čine. Záver okresného súdu, že v danom prípade u obžalovaného absentovala úprimná ľútosť spáchania trestného činu, má plnú oporu v spisovom materiáli. Uvedený záver vyplýva aj z tej skutočnosti, že u obžalovaného došlo k recidíve drogovej trestnej činnosti.

Odvolací súd považuje za potrebné tiež dodať, že na základe novelizácie Trestného zákona zákonom č. 40/2024 Z. z. pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností nemá dopad na zákonom ustanovenú trestnú sadzbu. Prípadné nesprávne priznanie, resp. nepriznanie konkrétnej poľahčujúcej alebo priťažujúcej okolnosti podľa názoru odvolacieho súdu by preto nezakladalo odvolací dôvod podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por., teda porušenie ustanovenia Trestného zákona, ale odvolací dôvod podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por., teda že uložený trest je neprimeraný.

Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému v dolnej polovici trestnej sadzby, s prihliadnutím na povahu a závažnosť spáchaného trestného činu, okolností prípadu, ako aj osobu obžalovaného, u ktorého došlo k recidíve drogovej trestnej činnosti, podľa názoru odvolacieho súdu nevykazuje znaky neprimeranej prísnosti uloženého trestu v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Následne odvolací súd preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu aj z hľadiska existencie prípadných chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmienečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutého rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávacom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolania prokurátora a obžalovaného nie sú dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.